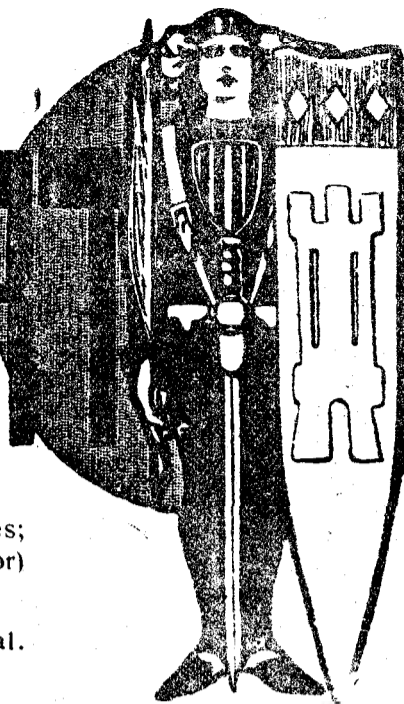

BALLARAS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES : trimestre, 1'50 pessetes;
 ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA; id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 9.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No 's retornen els originals.

Raonaments

II

Seguint els punts, com déiem, exposats per nostre intercolutor, es va entrar en lo del encariment de la vida, que, segons en quins articles, no té limitació de preu en aquesta vila; i com la consciència i la cobdícia d'alguns expedidors no té aturador, és general la queixa: de tot qual se'n deuria fer ressó la Junta local de Subsistències, que encare no ha donat senyals de vida, ni en donarà segurament, perque el primer estament que hauria de trobar seria aquell de qui els actuals usufructuaris del poble varen rebre una eficaç ajuda per apoderar-se de les tres claus que tanquen la caixa del comú.

Raó hi ha per considerar com a articles de primera necessitat tots els alimenticis de consum diari i, per lo tant, que els seus preus han d' ésser intervinguts per un organisme oficial regulador quan se arriba a un estat abusiu, com ho han fet en altres llocs les Juntes provincials i municipals de Subsistències, pero, com se diu, deixar en plena llibertat al venedor per que posi preu a un article necessari quan aquést no està subjepte a cap monopoli, per ser de lliure adquisició, és una deïmassia que no déu permetre's.

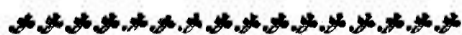
Aumentis el preu en bona hora, pero amb moderació, per que tot té estreta relació; pero guardis les exorbitàncies per als articles no classificats com de perentoria necessitat.

Acabá la conversa estranyant-se de que no 's prenguin midés en evitació de la contínua moléstia que produeix un exercit de captaires que fan sa estança continuada i que no conformes en anar de casa en casa, en dies

festius fan exposició de deformitats pel carrer Major i recorren de cap a cap els toldos de la platja, donant-se el cas de que a una negativa d'almoïna a un mendicant que tenia salut i joventut, li feu exclamar amb un to bastant imperatiu: que tota aquella gent no are mé s que *un campamento de miserables*.

Feu ademés observacions respecte a les fulles fetes repartir per l'Arcaldia, una de les quals semblá surtida d'una *comisaria de policia*, i l'altra, semblança de exposició d'excelències vilatanes que són per dorar i fer més fàcil d'empassar la píldora pidolaire; i deia a propòsit d'aixó que si no es comptava amb altre modo menys directe i oneros per augmentar els recursos amb que fer quelcom en honor de la colònia estiuenca que estigués exent de tota participació pecuniària, i en aquest propòsit indicava que podria municipalisar-se lo que fa referència a lloguers de cases i habitacions durant la temporada d'estiu, abonant els llogaters una módica retribució o tant per cent, servint-se l'Ajuntament dels mateixos empleats sense cap més gasto que tot l'inherent an aquest assumpte, i obtenint-se d'aquesta manera que tot l'esforç del poble en posar a Sitges en les millors condicions possibles d'agradabilitat i confort, redundaria en benefici de sí mateix, lo qual forma una nota de ver patriotisme.

NOMIS

Dones: Llibres: Fets: Homes

Admiro en Liliana el trasbalsador aixelebrament, les intermitències de resignació i el cor vulnerable, a última hora, per les fogositats del pianista. Cada any,

en començar l'agost, Liliana cau a la nostra platja com un fruit de benedicció, esperat i inevitable, i fins amb un cert belar d'ovella, sols comparable amb la flauta del déu Pan. Esprimatxada i blincadiga, també ha volgut colrar-se la pell, i avui ja es creu èmula de la sutxa. L'altre dia fou requerida per a expedir bitllets a la Tómbola, més Liliana preferí vendre begudes de quinze cèntims a cinc pessetes el got. La bona dama que va posar-la al món tingué que suportar una feridora interpel·lació sobre els anys de la seva filla, i aquèlla respongué impertorbablement:—Liliana té trenta anys, que no són rès per a una noia.—No obstant hi ha qui està en el secret, i conta que la bona dama, de cinc anys a aquesta banda, sempre té la mateixa resposta, mitg girant els ulls en blanc vers l'horitzó, en direcció del qual,—oh desventura!—no hi creua cap ocell.

×

Mentre el nostre Alcalde,—és un dir,—dona patents d'eminència a qui gosa tustar-li el malic, no negligeixen els àvids de glòria, d'infiar-se amb el vent del propi ventall.

Vivim sota l'imperi de l'Immodèstia, i ja rès pod aturar la pruija d'exhibició descocada d'aquells que tothom havia cregut minyons pensadors, mesurats, estudiosos i pròxims a madurar.

Barrejats amb ells i uns quants autèntics, firmen el cartell d'una festa a la Poesia homes totalment incompetents i algú que altre memorable, plagiador de Campamor, en temps que el corn de la abundància permanexia sense prodigar. Aquest abassegament de nul·litats ens fa tèmèr que no es tracti precisament de l'exultació de les muses, sino d'un senzill torneig de poetes davant d'unes mans curulles de plata.

Movent-se dins un criteri partidista, s'està donant un decantament marcadíssim a lo que deuria ésser gaia festa de tots els sitgetans, i és fama que als nostres amics, els plany haver desemborsat les pessetones en un instant d'enterniment.

No podem sortir de festivals de banderia, i ja veureu com neix un nou "Catrota" al cor meteix del petit cenacle àmbulant que regula els rims de les nostres hores.

×

Ens hem capbuçat set vegades i refrigerat altres tants, avans de escriure aquest nom: Ricard Roig, per tal de disfrutar d'una temperatura glacial,—lo més glacial possible,—i evitar tota sofocació.

Nosaltres,—no cal dir-ho,—som els únics que en un moment donat podriem disparar una biografia d'En Roig a la posteritat, amb tota riquesa de detalls. Des de les rebequeries infantils fins al temps de plenitud, passant pels ensinistraments de l'adolescència, coneixem a fons la personalitat del Mac-Twain sitgetà.

Evocariem el segle d'or del senyor Huguet, la gustació de la coca de pinyons, el ball, piano i cant d'aquelles "soirées" que no tornaràn més, despenjariem els ja antics volums dels primers BALLUARS, omplerts pel destre "Estripatroques" amb "Bons Cops de Fals" i delectable literatura irònica; armariem pessebres amb xais blaus i muntanyes grogues, saborejariem de bell nou les primícies del geni den Santiago Rusiñol, que fou per a en Roig com un Grial preciosíssim; ens asseuriem mil voltes a taula per oir, a la fi, el verb den Roig, variat, profund, llisquent, vorèjant la causticitat i la droleria per allunyar-se'n i excil·lir; c aminariem devotament, com un romiatge, cap al Bosc de Ca l'Amell, i el nostre home se

aixecaria d' entre la brosta per a cantar les excellencies de la vida geòrgica, dins el discurs d' uns Jocs Florals per ell organitzats, i els faunes astuts i les nimfes belles desfilarien davant dets nostres ulls amb acadèmiques positures tot fent ganyotes; concorreriem a admirar la vis còmica i les dots escèniques den Roig en "La lepra", "L' emvelat de baix", "La Marcha de Cádiz"...

Pero no hi anèm depressa: la inagotable font de genialitats, den Roig, raja i rajará. Ara meteix, en els lleures estivals, ja es bellugà per a representar amb la "seva" Companyia de concentració dramàtica "El pobre Valbuena", bon punt el soroll de portadores es deixi sentir.

Devegades, en passar davant den Ricardo, sembla que ens digui: "Vosaltres sou els meus continuadors". I s' erra, perque ens falten les subtils agudeses i una piga agressiva.

PUNK

Colegi dels Grmns. Maristes

Discurs de gràcies pronunciat pel Germà Miquel en el Colegi del Sagrat Cor amb motiu de la festa celebrada el diumenge de l' altra setmana.

Dignísimas autoridades,
Respetables Padres y Madres de familia,
Señoras, Señores:

Desde la segunda mitad del siglo xvi, época en que se inauguró, en el Colegio Romano, la costumbre de las distribuciones de premios, es de tradición, en los centros educativos, que se dé punto a la serie de las labores anuales, con un acto como el que acaban Ustedes de presenciar, y al cual, con su diligencia en corresponder a la invitación que les ha sido hecha han prestado el mejor timbre de gloria y lucimiento.

Por más arraigada que fuese la costumbre y más respetable la tradición, hasta en el mismo Colegio del Sagrado Corazón de esta villa, no he vacilado en abrir un largo paréntesis de varios años, aconsejado por la escasez de recursos materiales, claro está, pues, como es de todos sabido, para organizar fiestas es como para hacer guerras, que, en opinión de un general ilustre, lo que primero hace falta es dinero, lo segundo dinero, y lo tercero dinero, —falta siempre muy grave para los que como yo no ven correr el Pactolo debajo de sus ventanas,—pero más que todo por la casi imposibilidad en que me encuentro, lo mismo que Ustedes, o acaso aún más que Ustedes, de apartar la vista del alma del espantoso drama jamás presenciado, de la horripilante tragedia sin precedente, que no muy lejos de nosotros está desenvolviéndose en aquel tablado de colosales proporciones que de las nieblas del Mar del Norte hasta las lagunas del Adriático se extiende y por el cual ante nuestros ojos asombrados, como en gigantesco cinematógrafo, va desfilar, desde cuatro años,—los más luctuosos a no dudar que haya vivido la humanidad,—el cortejo macabro de sus olas de lágrimas y de angre, de sus montones de escombros y

de ruinas, de sus innumerables ecos de lamentos y de ayes desgarradores, de sus siniestros resplandores de brutales incendios, de su inmenso reguero de desolación y de exterminio, engendrador de inextinguibles odios y venganzas.

Cortedad, reparos de conciencia, austeridad monacal, rigidez estoica, puritanismo, llámenlo este sentimiento Ustedes cómo quieran; lo que de mí sé decirles es que me es odioso el espectáculo de un baile en las inmediaciones de un cementerio; impresiona mal mis oídos la risa estrepitosa en un salón cuando en la habitación vecina no se percibe más que el rumor de un prolongado sollozo; y otra cosa que entusiasmo o internas armonías despiertan en mí los alegres acordes de una sonata de Berlioz en los días que enmudecen de duelo las campanas de la semana de Pasión.

Por esta razón y con el fin de poner mis acciones de acuerdo con mi modo de sentir, cuando al año de haberse desencadenado la tormenta actual, me tomé la libertad de invitarles a una función en un todo idéntica a la de hoy, no me resolví en hacerlo sino orillando iguales escrúpulos y obedeciendo a la misma necesidad de presentarles a mis oyentes de entonces algunas aclaraciones con viso de excusas justificatorias, conforme he tenido y tengo que hacerlo en la circunstancia presente.

¿Y cómo no había de tener yo dichos escrúpulos! Es tal la trascendencia de los intereses que se están ventilando en esas ubérrimas llanuras de Flandes y de Picardía, enrojecidas también en las pasadas centurias con sangre española; tal el alcance del cataclismo apocalíptico en curso y tales las consecuencias del mismo que han de repercutir a luengas distancias en el espacio y en el tiempo, que a ningún habitante del planeta, por poco que le haya bañado el sol de la civilización, si bien le puede asistir el derecho por conveniencia social o patriótica de ser neutral, es del todo imposible que le sea lícito permanecer indiferente.

Así las cosas ¿qué mucho entonces que un beligerante, es decir uno de los que por el juego de los acontecimientos, harán más que ver los toros desde la barrera, a fuer de simples espectadores; uno de los que han de contemplar con la consiguiente angustia a sus hermanos y deudos metidos en la danza y bajados a la palestra y pudiera estar llamado a la hora menos pensada a prestarles ayuda y cooperación; beligerante en fin, mas no un beligerante como quiera, sino un hijo de la nación tan mal conocida, — es forzoso que lo diga, — que en el momento más decisivo de la historia del mundo supo empuñar con mano más digna y más firme la gloriosa bandera de los bellos ideales, de las nobles aspiraciones, de los generosos arraques y de los sublimes sacrificios; un hijo de la dulce Francia, como la apellidaban mis mayores; de la heroica Francia, como la está proclamando a voz en cuello toda lengua humana a cualquier bando que pertenezca; la Francia, ese Cristo de las naciones como han dado en llamarla los entusiastas de su temperamento y de su historia sin par; ese pueblo de temple moral insuperable, pasmo del mundo lo mismo por la serenidad y grandeza de ánimo que manifiesta en las agonías de sus calvarios que por la prodigiosa vitalidad que ostenta en los esplendores de sus surrecciones; ese pueblo que con los ojos fijos sobre el objeto final de su inmola ción no piensa en detenerse un solo instante ni para considerar sus heridas ni para contar sus muertos, ni para medir la profundidad de su cáliz de dolores; la Francia, mi patria, no, más que mi patria, mi patria, para decirselo a Ustedes en griego, porque estableciendo la natural

y debida gradación en los objetos de mi amor. Llamo la patria el suelo materno, aquel rincón privilegiado entre el Rhin y los Pirineos por cuya defensa y conservación se viene alzando en peso el universo, *securus judicial orbis terrarum*, y llamo simplemente la patria, como el filósofo ateniense, el sitio donde conserve aun un corazón amigo y donde me vea por lo tanto con medios de derramar siquiera sea una gota de bien a mi alrededor, es decir, hoy aquí, con íntima y positiva satisfacción mía, al lado de Ustedes, mañana a donde disponga la divina Ordenadora de toda existencia;—qué mucho, digo, que aquello que en los extraños no dejará de ser al fin y al cabo puro pasatiempo y cuestión reconocidamente opinable, se convierta para los propios en verdadera obsesión, adoptando la forma de tesis incuestionable y con caracteres de dogmatismo poco menos que incontrovertibles?

La vida, dicen, es una comedia para los que piensan y una tragedia para los que sienten. No es la oportunidad ésta averiguar si he sentado plaza en una o en otra de estas dos categorías de hombre. Ignoro si formo parte de los que piensan o si soy del grupo de los que sienten. Con todo es fuerza que Ustedes reconozcan conmigo que el fragor de las armas y el estruendo de las batallas no es ningún campo abonado para las producciones del pensamiento, siéndolo en cambio ancho y espacioso para las manifestaciones de la sensibilidad. Y esta doble observación que a un tiempo les suministrará,—según lo han dado a entender mis anteriores declaraciones,—la clave del retraimiento sistemático en que me ha parecido conveniente encerrarme y del qual no he salido más que a intervalos muy distanciados, lo mismo que de la primera y principal razón en que lo he fundamentado, será también mi mejor justificación ante aquellos de Ustedes que encontrando un si es no es exagerada la parte que concedo en mis determinaciones a las cuestiones de orden puramente emotivo y sentimental no quieren acordarse ni de que la emoción no se discute y solo se experimenta ni de que es muy verídica y muy cierta la célebre frase de Pascal asegurando que con harta frecuencia el corazón tiene sus razones que la razón no entiende.

Me excusaría de retener su atención en torno a aquel tan gastado asunto de la guerra europea si no hubiera pasado a ser cosa de moda decir todos nuestra palabrita acerca de ella, por constituir desde el fatídico verano de 1914, la gran preocupación mundial. La experiencia de todos los días, fuera más exacto decir de todas las horas, les habrá convencido a Ustedes de que no es posible, cualesquiera que sean los lugares y las circunstancias, hacer caso omiso en el intercambio de nuestros pensamientos de tan manoseado tema. Diríase, a la verdad, que apenas se puede hablar de otra cosa, improvisándose en todas las conversaciones cada hijo de vecino, con facilidad suma e imperturbable confianza en si mismo,—por algo será que hemós alcanzado el siglo de oro del periodismo, —en diplomático, estratega, sociólogo, economista, marino, jurisconsulto, o cosa parecida según la necesidad de la causa, emitiendo acerca de la titánica contienda entablada opiniones personales que a pesar de las maliciosas sonrisas con que están saludadas al paso, se resisten tenaces a proceder con más serenidad y circunspección en aquello de defender preferencias, residenciar hombres de Estado, definir situaciones políticas, aventuras previsiones y exponer planes estratégicos que dejan tamañitos no tan solo a Foch o a Hindenburg, sino al mismísimo genio de la guerra en persona.

Hay una causa, indudablemente, de este fenómeno general, o más bien un cúmulo

de causas. Apuntemos una, no más, la más familiar, la más realista. Es el hombre, ha dicho un gran metafísico, una naturaleza de tal complejión que no se le puede tocar en un punto sin que se produzca un estremecimiento en todo su ser. Lo que ocurre con cada individuo ocurre también con la sociedad, que no es más que un agregado de individualidades; y he aquí el motivo por que la espantosa crisis que viene atravesando la humanidad, deja sentir sus influencias en todo orden de ideas y de hechos, lo mismo en la religión que en la poesía, el arte, la legislación, la ciencia y la literatura; igual en la especulación, el comercio y la industria que en la economía política, el teatro y la educación.

En el movimiento del escenario o plácidamente repantigados en las butacas de la platea, biligerantes o neutrales, amigos de antiguo o adversarios de la víspera, intervencionistas o teóricos de los brazos cruzados, azules o verdes, tirios o troyanos, güelfos o gibelinos, montecchi o capuletti, defensores de una o de otra filia o impugnadores de una u otra fobia, partidarios acérrimos del derecho de la fuerza o sostenedores convencidos de la fuerza del derecho, a todos nosotros, cual más cual menos, directamente o de rechazo, nos alcanza el tremebundo conflicto. Será de admirar, pues, que tengamos voz en el capítulo?

(Seguirá)

Sessions de l' Ajuntament

ORDINARIA DEL 7

La presideix l' Alcalde, assistint-hi els Síndics i els Srs. Barrachina, Roca, Planas Robert i Padrol.

S' aprova l' acta de l' anterior, donant compte la Presidència de que el penó de Sant Bartomeu ha sigut confiat per la Festa Major al compatriota Manel Sabater Carbonell, regidor de l' Il·lustríssim Ajuntament de Barcelona; que s' ha presentat un treball al concurs d' «Història del Moment Obrer»; de que el diumenge passat foren donats el balls; de que creu que els premis que s'han de regalar a les entitats Sportives, millor seria donar-los-hi copes, segons l' importància de la festa; de que la Junta Municipal de Beneficència complint l' acord prè, per la Festa Major donarà els títols de mètges honoraris als Drs. Moya, Marimón i Sacanella, i el dels auxiliars Benaprès i Padrol per lo dit en la sessió passada; quedant ben dibuixada la Festa Major d' enguany. Queden conformes.

Es nombra Administrador honorari del Vinyet a l' Excm. Sr. En Joan Bofill Martorell.

La Presidència dona compte de que la Junta Municipal de Beneficència d' acord amb el reglament, ha declarat vacant el càrreg que ocupava En Pere Montané Fals en la mateixa proposant per substituir-lo una terna composta per En Josep Sariol, En Antò Catusús i En Miquel Planas.

A precís d' En Planas Robert es passà a votació, quedant nomenat per 6 vots en un en blanc, En Josep Sariol Vidal, excusant En Planas Robert que degut a no poder-se abstenir de votar, ho ha fet en blanc, sense que tingui desconfiança en el Sr. Sariol.

Queden enterats de les comunicacions d' agrament del President de l' Ordeó Pompei i del Vescomte de Güell.

Es dona compte d' un ofici de la Diputació Provincial en el que retornen les Ordenances Municipals de aquesta vila, per que, es tingui en compte els informes d' Obres Públiques i de l' arquitecte Provincial que acompanyen i hi sien afegits.

Noves varies

Del President del Centre Nacionalista de Riudoms hem rebut atenta lletra convidant-nos a la Diada Regionalista que's celebrarà en aquella població demà, diumenge, a qual festa BALUART DE SITGES envia la seva més entusiasta adhesió.

El proper dijous, festivitat de l'Assumpció, tindrà lloc en el Passeig de Pi i Margall la renombrada Fira d'istiu, preparant les societats recreatives per aquell dia grans balls de Reglament i de societat.

Diumenge a la nit en el teatre del Prado Suburense es celebrarà una funció de homenatge a l'eximí artista i distingit amic qui assistirà a l'acte. En Santiago Rusiñol, i a l'efecte es representaran les obres de tan aplaudit escriptor: «L'Acaparador», «Gente bien», «L'arma» i «Sorper-Tango», les quals seràn posades en escena per la companyia que dirigeix l'actor A. Fos Tormo.

En el teatre El Retiro debuta avui una companyia de «género chico» dirigida per l'actor Emili Duval i de la que és mestre concertador Andreu Gelabert, posant en escena les obres «El Cabo Primero», «La Verbena de la Paloma» i «Poca Pena».

El proper dijous, diada de la Fira, en el camp de Foot-Ball tindrà lloc a quarts de sis de la tarda un interessant partit entre el primer equip local «Sitges» i el primer del «Barcelona F. C.», excampió de Catalunya i d'Espanya.

La Societat Cassino Prado Suburense amb motiu de la Festa Major ha contractat la banda Municipal de Sabadell. «L'Esbart Català de Dançaires», i una gran companyia d'òpera, ademés d'altres festetjos.

El millor remei per a les malalties dels ossos és el

POLICALCIUM
Madicació fosfòrica i càlcica assimilable.

— Indicat en tot organisme que —
necessiti una intensa recalcificació.
Preparat per R. Almirall, Farmacèutic.
Preu: 3 pessetes caps.

Venda en Farmàcies i centres d'específics

HERNIADOS
—(TRENCATS)—

Si no queréis padecer acudid al *braguero*, único medio exclusivo para su completo alivio; remedio eficaz y comprobado por eminencias médicas. No molesta para nada; suave en el movimiento, se adapta como un guante. Infinidad de curados acreditan la Casa de ANTONIO CASELLAS. — Hombres, mujeres, niños y ancianos, acudid a curarse radicalmente. — Gabinete reservado para señoras y personas de delicadeza. — Precios módicos. — Inmenso surtido de Bragueros. — Compositura y reparación de bragueros nsados. — Se coloca *prácticamente* por él mismo.

Antonio Casellas

Libertad, 17: VILLANUEVA y Geltrú

CHAMPAN LUMEN
EL MEJOR DE PRODUCCIÓN NACIONAL
GRANDES ÉXITOS
MARCA DE BODEGAS BILBAINAS
VINOS FINOS DE RIOJA ...
COÑAC "FARO"

Diputació de Barcelona - Xarxa de Municipis

gás i fins resulta ridícol que serveixin de renda als seus propietaris.

Aquesta Delegació al objecte de que ningú pugui dir que's fa solidaria de tal conducta, protesta de una manera pública i enèrgica de la manera de procedir de dit associat, i farà'ls treballs pertinents ahont convingui pera que acabi tal irregularitat i evitari sa repetició.

Sitges, 8 de Agost de 1918.

La Junta.

Dietari de la vila

DISSAPTE

En la capella del Sagrament de la Iglesia parroquial aquest matí contrauen matrimoni els benivolguts compatricis D. Antón Milà Planas i D.ª Joana Capdet Hill; beneint la unió sagrada el Rvnt. vicari D. Antolí Vancell i actuant de testimonis D. Isidro Milà Planas i D. Sebastià Hill Raventós.

Rebin nostra enhorabona els contraents i ses families.

De deu a dotze de la nit, dessota el toldo del carrer de Parelladas es celebra el segon ball de la temporada, amenitzat per la banda de «El Retiro».

Aquesta nit, en el «Prado Suburense» i després de la projecció de pel·lícules, ha debutat la notable dançarina clàssica *Tilanesca*, interpretant, acompanyada del sextet «Mozart», dances de Granados, Giraud, Grieg, Saint-Saens, Tschakowski i Elgar, actuant amb molt luxosa presentació i atractiva fidelitat.

DIUMENGE

Es demanada la mà de la hermosa i gentil damisella Na Maria de les Neus Catasús i Roca per al correcte jove don Josep Fourrier, fill de una distingida familia barcelonina.

Rebin amb tal motiu nostra més coral enhorabona els promesos i llurs familiars, i molt especialment els pares de la núvia, nostres bons amics els estimats compatricis D. Antón Catasús Bues i D.ª Gertrudis Roca de Catasús.

Aquest matí en les Cases Consistorials han sigut substades les dances populars que durant els dies de la propera Festa Major surtiràn a escampar el bullici pels carrers de la vila.

Les adjudicades són les següents: Gegants, Diables, Bastons (tres colles), Gitanes, Pastorets i Cercolets.

A les dotze del mitgdia surt de la Casa de la Vila la comitiva oficial, presidida per les autoritats locals, representacions vilatanes i el regidor del Ajuntament de Barcelona nostre distingit compatrici D. Manel Sabater Carbonell, dirigintse a la casa núm. 45 de la Ribera per a inaugurar la Tómbola que allí hi ha instalada, a benefici del Patronat de les Escoles obreres.

Després d'èsser rebuda la comitiva per les Juntes de senyores i senyoretès del Patronat i de la Tómbola i per les Srtes. instructores, els Srs. Alcalde i Regent de la Parroquia pronuncia breus parlaments; declarantse la Tómbola ja oberta i donantse accés al públic al local ont es troven exposats els objectes.

A la tarde una comissió de senyoretès de la colonia estiuenca hi han muntat un bar, servint admirablement i vegentse molt visitat.

Aquesta nit, amb motiu de la *verbena* del Vinyet, en l'aristocràtic «Pabelló de Mar» s'hi celebra un ball de societat que resulta lluidíssim; amenitzant-lo el Sextet Mozart.

Al Pradó hi té lloc una vetllada ballable, en el seu fresc saló d'istiu, la qual resulta animadíssima.

I al Retiro, davant molt escàs públic, la companyia infantil representa «L'hereu Pruna», i la de aficionats, amb la cooperació de les Sres. Fernández i Hostench, el drama «Sol, solet»; alternant amb uns quants ballables.

DILLUNS

A les nou del matí, és conduït al Cementiri el cadavre del molt estimat compatrici i reputat metge D. Joan Mirabent i Gutzet, que morí air, a la edat de 63 anys.

El Sr. Mirabent, encare que allunyat de nostra vila, doncs exercí sa professió mèdica a Barcelona durant alguns anys, fou sempre un entusiasta sitgetà, ademés de un complet caballer.

Els últims anys de la seva vida, que'ls passà entre nosaltres, exercí an aquí la seva professió, prodigant les bondats de son cor amb aquella bonhomia tan característica seva.

Als seus afligits germans i demés familiars els transmetem la expressió del nostre més sentit condol.

A la tarde reben cristiana sepultura les dèspulles mortals del benivolgut compatrici D. Antón Fíguls Vilá, mort a la edat de 71 anys.

A la seva desconsolada esposa, fills, nets i demés familia, els fem present el testimoni de nostra condolència.

Aquesta tarde s'ha obert novament la Tómbola, vegentse tan i tant visitada, que no ha pogut tancar-se fins a prop les dotze de la nit.

Torna a presentarse davant del públic del Cinematògraf Prado Suburense la dançarina Titanesca.

En el Santuari del Vinyet, a quarts de set del matí s'ha celebrat missa de Comunió general amb plàtica preparatòria i adoració a la Verge en son camaril, estant totalment ocupades les naus del temple; a dos quarts d'onze se ha efectuat un solemne ofici al qual ha assistit una Comissió del Ilm. Ajuntament i una selecta concurrència que omplia totat el temple; cantant-se per la música de Capella dirigida pel mestre Sr. Torrents, la missa a veus i música «Sant Francisco de Asis» del mestre Ubeda, fent el panegíric de la Verge el Rvnt. Dr. D. Josep Portolés, Canonge Magistral de la Catedral de Barcelona, qui ha glossat magistralment sots el tema «L' qmor de mare». L' infinita devoció que els sitgetonts tots professen a la Divina Patrona, tant els presents com els ausents, constitueix una brillant peroració sagrada.

A quarts de sis hi ha hagut rosari, els goigs i novena, i seguidament se han començat les ballades, amenitzades per la banda del Mtre. Torrents.

Aquesta nit dona un concert en el Pabelló de Mar el bariton d'òpera don Josep de Urgellés, siguent molt aplaudit i acompanyant-lo al piano el mestre D. Manel Torrents.

DIMARS

Aquesta nit dona un concert en el Pabelló de Mar el bariton d'òpera don Josep de Urgellés, siguent molt aplaudit i acompanyant-lo al piano el mestre D. Manel Torrents.

DIMEGRES

Es enterrat el cadavre del apreciat conveí Pere Carbonell Montaner, mort a la edat de 48 anys.

DIVENDRES

També ho és el de l'estimat compatrici i bon amic nostre D. Leandre Carbonell, de 30 anys; i el de l'agraciada joveneta, resident o Vallcarca, Tresa Sánchez Fabregat; de 20 anys.

A les apenades families dels finats, els transmetem nostre condol.

Patronato de ESCUELAS OBRERAS
Tómbola benéfica

DONATIUS REBUTS:

Establiment Izabal: tres cistells i dos costurers per nenes.

Rosa Suñé Miró: un aguller i un gerro.

Serafina Diaz: dos tapa gerros i un tapa fruites.

J. Mirabent Soler: tres quaderns, dos llibres versos, dos cartons pintats per cuadros.

Lluís Sanzano Mirabent: sis tapa gots, un tapa fruites.

Hortensia de Miró: un bonic tapete centro.

Segueix una llarga llista.

Del seu autor En Agustí Casuadias hem rebut un exemplar de l'obra en un acte «L' atac d'Epièpsia», còmica. Moltes mercès.

llegits dits informes, des de l'article 15 al 98, tots s'han d'esmenar i corrègtr quiesab-lo.

En Julià diu que passi a la C. de G. per que hó revisi per si és possible complaurer a l'arquitecte i fassi un dictamen.

Sobre aquest particular parlen En Carbonell Company, Planas Robert i Julià, acordant-se que quedi l'informe sobre la taula per a son estudi.

Es concedeix permís per a fer obres a En Josep Suñé al carrer d'En Tasis, casa n.º 8, i provisionalment a En Antón Company per aixecar un pis a la casa del carrer Jesús, 45.

En Planas Robert fa observacions sobre els permisos d'obres, les que queden contestades.

En Barrachina pregunta si encare no ha vingut el dictamen sobre la seva proposta d'augment de sou als empleats, dient-li En Julià que això és cosa de molt estudi i que se'l complaurà.

En Barrachina demana que les Ordenances Municipals junt amb uns articles del Códig Penal i la topografia de Sitges i ses costums, sia imprès i repartit com a llibre de text a les escoles i se'n dongui un exemplar a cada veí, fent-se aixís una gran obra.

En Julià diu que dites Ordenances són sobre la taula per a son estudi i que les examini per si son atendibles les observacions de l'arquitecte, ja que's posen «cortapisas» a la recaudació en lloc de donar al Municipi una àmplia autonomia; que està d'acord amb lo proposat per ell, pero que es lamenta que vingui un superior a coartar els drets.

El Síndic explica que hi ha una familia que's trova necessitada, havent-se-li fet un benefici que donà molt poc resultat, i com sab que a Can Bartés se li ha obert una subscripció, demana se li voti la quantitat de 25 pessetes.

En Planas Robert aclareix lo de la subscripció d'En Bartés, dient que és un homenatge dels seus amics del Prado, que després l'Ajuntament no es trovi que coopera a una subscripció i no al benefici.

En Julià diu que's pod donar la quantitat directament.

El Síndic explica les finalitats dels organitzadors del benefici, al qual no hi correspongué el públic com s'esperava, i que li és igual es donguin les 25 pessetes d'una manera o d'una altar.

En Planas Robert torna a aclarir lo per ell exposat, acordant-se donar-les directament. I s'aixeca la sessió.

Cooperativa Nacional
de la Habitación Popular
DELEGACIÓN DE SITGES

A la opinió:

La Delegació de la Cooperativa Nacional de la Habitación popular s'ha enterat ab gran disgust de la conducta seguida per un adjudicatari de las Casas Baratas construídas, el qui faltant obertament a la llei que regeix aqueixa mena de construccions, ha llogat la casa a una familia veranejant, ab el deliberat propòsit de mercadejar ab la mateixa.

Tal conducta, reveladora de un despreci absolut del esperit i lletra de la llei i de la significació claríssima que ha tingut la construcció de Casas Baratas a Sitges, que no és altra que suplir la falta de habitacions pera els obrers, que tant grans perjudicis ocasiona en aquesta vila, problema gravíssim, que en part soluciona las mentadas construccions, i no es del

Aprenen el FRANCÈS i l'INGLÈS en l' ACADEMIA BERLITZ ont s' ensenya bé i en poc temps

Classes generals i particulars : — : Lliçons de prova gratis i sense compromís : — : BARCELONA : Pelayo. 58; teléfono 3303 A.

Sucursal a SITGES: Ribera, 33, davant el Pabelló de Mar.

Per a informes en la Oficina : de 10 a 1 i de 4 a 7

LA CRISANTEMA

Primera FUNERARIA de Sitges

Societat colectiva dels Srs. Ferret, Picas, Cartró, Marsal i Rius.

Tallers : S. Gaudenci, 2 i 4

Esmer, promptitut i economia : Cambra de desinfecció.

Per als encàrregs podeu dirigir-vos a qualsevolga dels esmentats socis.

Pablo Pujol
 CALZADO DE TODAS CLASES
 — ULTIMOS MODELOS —
 ESPECIALIDAD EN LA MEDIDA
 Lauria, 52, pral. Nueva, 3
 - BARCELONA - - SITGES -

FUNERARIA SALVADOR FORMENT

— Servei esmerat en tot lo referent a pompes fúnebres.

Angel Vidal, 5 : SITGES

PREUS REDUITS

Camiseria y Gorbateria
 32, BOQUERIA, 32
 • BARCELONA •
 GRAN ASSORTIT en
 Camisas, corbates, mocadors y tots els articles pertanyents al ram
 La Camiseria que ven més barata
 Especialitat en camisas á mida

Dr. M. Farrán
 Cirurjiá-Dentista nort-americaná
 Parelladas, 30 - Sitges

BENAPRES METGE
 Des del primer d'Agost, ademés de la conslta de 9 a 10 del matí, en tindrà una altra de 4 a 5 de la tarda.
 Carrer Major, 27 - SITGES

VINOS de todas clases de cosecha propia Teléfono **280**

LA SITGETANA
 Bodegas de Juan Magrans Crespo

MOSCATEL dulce y seco MALVASIA de Sitges superior
 — Vinos Tinto, Clarete, Rosado y Vinagre —

Despacho: Aragón, 339, chaffán Bailén; BARCELONA

LA ESTRELLA
 CONFITERIA COLMADO
CASA QUE DONA'LPÉS
 Flambres, i cada festa BrioiX, Flams, Encasadas i Crema russa.
 Dolços i pastes seques tots els dies
 Es fan Biscuits glacés per encàrreg

Phosphorrenal ROBERT
 RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable
 PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLE
 INGENIERO QUIMICO Y FARMACEUTICO
 Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

MARIA PILAR MASAJEFACIAL

Tratamiento científico y racional para el rejuvenecimiento y perfección de los contornos de la cara; nutrición de los tejidos gastados y vigorización de la epidermis por restauración de las capas subcutáneas.

S. Pablo, 31 : SITGES BARCELONA
 — On parle français —

TUPINAMBA
 TOSTADERO DE CAFÉ
 AROMA CONCENTRADO con REAL PRIVILEGIO
 Sucursal en SITGES:
 JOSÉ BARTROLÍ, Nueva, 11

BANCO DE VILLANUEVA SUCURSAL DE SITGES
 DEPÓSITO DE VALORES

Derechos de custodia que percibe anualmente esta Sucursal por cada depósito cuyo nominal sea

De ptas.	1 a ptas.	1 000,	ptas. 1
» »	1.001 »	» 2.000,	» 2
» »	2.001 »	» 3.000,	» 3
» »	3.001 »	» 4.000,	» 4
» »	4.001 »	» 5.000,	» 5
» »	5.001 »	» 10.000,	» 6
» »	10 001 »	» 20.000,	» 7

Los de mayor cantidad pagarán una peseta por cada 10.000 ptas. que excedan de las 20.000 pesetas.

Diputació de Barcelona - Xarxa de